

॥ ४५ ॥ ४६ ॥ तदापतंतं पुंस्त्वमार्षं ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ प्रजापतेः पौत्रः चतुर्मुखं भगजनि तच्छर

कुंभकर्णः प्रजज्वालक्रोधेन मंहता तदा ॥ सोभ्यधावतवेगेन वालिपुत्रममर्षणं ॥ ४५ ॥ कुंभकर्णो महानादस्त्रासयन् सर्ववानरान् ॥ शूलं ससर्ज वैरोषादंगदेतु महाबलः ॥ ४६ ॥ तदापतंतं बलवान्युद्धमार्गविशारदः ॥ लाघवान्मोक्षयामास बलवान्वानरर्षभः ॥ ४७ ॥ उत्पत्य चैनंतरसातलेनोरस्य ताडयत् ॥ स तेनाभिहतः कोपात्समुमोहाचलोपमः ॥ ४८ ॥ सलब्धसंज्ञोतिबलो मुष्टिसंगृह्य राक्षसः ॥ अपहासेन चिक्षेप विसंज्ञः सपपात ह ॥ ४९ ॥ तस्मिन्नुवगशार्दूले विसंज्ञे पतिते भुवि ॥ तच्छूलं समुपादाय सुग्रीवमभिदुद्रुवे ॥ ५० ॥ तमापतंतं संप्रेक्ष्य कुंभकर्णं महाबलं ॥ उत्पपात तदा वीरः सुग्रीवो वानराधिपः ॥ ५१ ॥ सपर्वताग्रमुत्क्षिप्य समाविध्य महाबलः ॥ अभिदुद्राववेगेन कुंभकर्णं महाबलं ॥ ५२ ॥ तमापतंतं संप्रेक्ष्य कुंभकर्णः प्लवंगमं ॥ तस्यो विवृत्तसर्वांगो वानरेंद्रस्य सन्मुखः ॥ ५३ ॥ कपिशोणितदिग्भांगं भक्षयंतं महाकपीन् ॥ कुंभकर्णं स्थितं दृष्ट्वा सुग्रीवो वाक्यमब्रवीत् ॥ ५४ ॥ पातिना श्रुत्व या वीराः कृतं कर्म सुदुष्करं ॥ भक्षिता निचसैन्यानि प्राप्तं ते परमं यशः ॥ ५५ ॥ त्यजत ह्यनरानीकं प्राकृतैः किं करिष्यसि ॥ सहस्रैकं निपातं मे पर्वतस्यास्य राक्षसः ॥ ५६ ॥ तद्वाक्यं हरिराजस्य सत्वधैर्यसमन्वितं ॥ श्रुत्वा राक्षसशार्दूलः कुंभकर्णो ब्रवीद्वचः ॥ ५७ ॥ प्रजापतेस्तु पौत्रस्त्वं तथैव क्षरजः सुतः ॥ धृतिपौरुषसंपन्नस्तस्माद्गर्जसि वानर ॥ ५८ ॥ सकुंभकर्णस्य वचो निशम्य व्याविध्य शैलं सहसामुमोच ॥ तेनाजघानोरसि कुंभकर्णं शैलेन वज्राशनिसन्निभेन ॥ ५९ ॥ तच्छैलशृंगं सहसा विभिन्नं भुजांतरे तस्य तदा विशाले ॥ ततो विषेदुः सहसा प्लवंगारक्षो गणाश्चापि मुदा विनेदुः ॥ ६० ॥

जः पुत्रत्वात् सुग्रीवस्य ब्रह्मपौत्रत्वं ॥ ५८ ॥ व्याविध्य संतोल्य ॥ ५९ ॥ ६० ॥